

ZANNA ZAMORSKA

Absolwentka wrocławskiej ASP (pracownia ceramiki prof. J. Kotarbińskiej, dyplom w 1965 r.), należy do najbardziej znanych i popularnych w świecie artystów ceramików. Wielokrotnie zapraszana do udziału w międzynarodowych sympozjach twórczych, konkursach i wystawach. Stypendystka uniwersytetów w Australii (GIAE, Churchill, Victoria), USA (Drake University, Des Moines, Iowa) i Islandii (Academy of the Arts, Reykjavik). Jej prace znajdują się w muzeach całej Europy, obu Ameryk, Japonii, Tajwanu i Korei Południowej. Były reprodukowane wielokrotnie w książkach (Polly Rothenburg, Michael Flynn, Peter Lane, Charlotte Speight, Paweł Banaś, Serge Gauthier, Juzas Adomonis, Margaret Margetts, Janet Mansfield, Steve Mattison, Maria Jeżewska, Janos Probstner) i piśmie fachowym całego świata. Od 1974 r. jest członkiem Międzynarodowej Akademii Ceramiki IAC z siedzibą w Genewie/Szwajcaria. Od 10 lat prowadzi Międzynarodowe Sympozjum Ceramiki "Porcelana Inaczej".

Artystka jest jedną z najaktywniejszych postaci na polu ceramiki artystycznej – od wielu lat zaangażowana w organizację dorocznych plenerów w wałbrzyskich i okolicznych zakładach ceramicznych. Jej niezwykła mroczna wyobraźnia, przełamana ironicznym poczuciem humoru, realizuje się w zoomorficznych oraz organicznych formach z szamotu i porcelany. Do częstych motywów w jej twórczości należą też charakterystyczne, zdeformowane postacie, którym afektowane pozy, ceremonialne gesty i kamuflaże teatralnych masek nadają odcień groteski, ale i tajemniczy urok magicznego rytuału. Jej rzeźby emanują dosadną siłą i niepokoją, czasem pobrzmiewają nutą lirycznej zmysłowości.

GRAŻYNA DERYNG ZANNA ZAMORSKA

Noc księżycowa 6

Noc księżycowa 6

Łączy nas przede wszystkim wieloletnia przyjaźń, oryginalna rozpoznawalna w świecie sztuki twórczość. Swoje pomysły, fantazje na temat otaczającego nas świata przetwarzamy na język sztuki w sobie tylko niepowtarzalny absolutnie sposób w ulubionym przez nas najtrudniejszym materiale ceramicznym jakim jest porcelana. Setki godzin przepracowałyśmy wspólnie w fabrykach „Karolinie”, „Książu”, „Wałbrzychu” zaczynając pracę z pierwszą zmianą a często kończąc z trzecią już późną nocą.

Każda z nas szła własną drogą - Grażyna tworzyła instalacje używając porcelanowego modułu z wykorzystaniem szyb i lustro dodając ogień do tworzonego performance – Anna tworzyła sensualistyczne Pejzaże Nieba i Ziemi łącząc porcelanowe odlewy z miękkimi sznurami i drewnem, po czym formuje ręcznie z porcelany i gliny magiczne zwierzęta i istoty prawie ludzkie.

W 2006r. powstała pierwsza „Noc Księżycowa” i tak od tego czasu co roku powstaje następna nasza nowa Instalacja w innej rzeczywistości przestrzeni galeryjnej.

„Noc księżycowa” kompilacja porządku i chaosu, kalkulacji kubi-stycznej i instynktu, symbol tajemnicy sennego marzenia, naszych ludzkich pragnień, dążeń nieważne czy we śnie czy na jawie.

Przeciwieństwa, czyli budowanie świata według Grażyny Deryng i Anny Zamorskiej

Wystawa znanych i cenionych wrocławskich artystek [...] przygotowana została w oparciu o zasadę łączącą pierwiastek racjonalny – Grażyna Deryng, oraz pierwiastek fantastyczny – imaginacyjny – Anna Zamorska.

Przemieszanie tych dwóch światów/świata racjo oraz świat fantazji/ dało z jednej strony efekt zaskakujący, z drugiej powstała ekspozycja spójna, dopełniająca się, wzajemnie komplementarna.

Wszak od zawsze ludzki świat myśli organizowany jest na zasadzie przeciwieństw: ducha i materii, rozumu i intuicji.

Ryszard Ratajczak, krytyk sztuki (fragment recenzji)

GRAŻYNA DERYNG

Studia na Wydziale Malarstwa, Rzeźby i Grafiki Akademii Sztuk Pięknych we Wrocławiu. W l. 1964 – 66 była pracownikiem Muzeum Narodowego w Warszawie; w 1971 – 82 redaktorem graficzno – technicznym czasopisma „Informator Kulturalny” we Wrocławiu; przez wiele lat prowadziła Galerię BWA Design we Wrocławiu. Animatorka wystaw, komisarz plenerów, autorka indywidualnych wystaw oraz uczestniczka wystaw zbiorowych w kraju i za granicą. Jej nazwisko jest wymieniane w licznych publikacjach o sztuce współczesnej.

W pracach Grażyny Deryng modułem są porcelanowe kule, przeważnie szkliwione. Niczym z liter alfabetu lub nut w partyturze artystka buduje z nich złożone kompozycje przestrzenne. Kule są białe i opalizują w świetle, ramy kwadratowe czarne, całość zaś tworzy układ wertykalno – horyzontalny. Ilość możliwych kompozycji – utworów jest praktycznie nieograniczona. Artystka wypracowała własną oryginalną formę, charakterystyczną, ale jednocześnie na tyle elastyczną, iż pozwala tworzyć ciągle nowe prace.

Full Moon 6